

РЕШЕНИЕ

№ 2653

гр. София, 19.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 11.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **418** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл.211 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР) във вр. с чл.145–178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на К. А. А. [ЕГН] от [населено място] със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, офис 107, чрез адв. В. М. А. от САК, срещу Заповед №513з-10703 от 07.12.2022г. на директора на СДВР, с която на основание чл.194, ал.2, т.1, чл.197, ал.1, т.3, вр. чл.200, ал.1, т.11 ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от шест месеца.

В жалбата се твърди за незаконосъобразност на оспорената заповед поради допуснати съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на материалния закон. В о.с.з. жалбоподателят редовно призован не се явява, представлява се от адв. В.А., който поддържа жалбата на посочените основания. Депозира списък с разноси.

Ответникът директор на СДВР оспорва жалбата, чрез юрк. Х. в о.с.з., претендира юрисконсултско възнаграждение. Твърди за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Депозира писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД–С.-град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Дисциплинарното производство е образувано със заповед № 513з-8231/26.09.2022г. изменена и допълнена със заповеди № № 513з-8851/14.10.2022 г. и 513з-9671/09.11.2022 г./л.51/на директора на СДВР, издадена на основание чл.205, ал.2 ЗМВР във връзка с данните от доклад № 4575р-176/31.08.2022г. по описа на дирекция „Инспекторат“-МВР.

Според справката,цитирана в заповедта,на 10.06.2022 г., около 22,40ч., в@@@[жк],полицейски служители от 07 РУ-СДВР,спрели за проверка лек автомобил марка „А.“ с рег. [рег.номер на МПС] с водач Г. С. и пътник И.К. от [населено място].В хода на проверката полицейските служители констатирани нарушение на чл. 105, ал. 1 от ЗДвП,а именно автомобилът е бил със силно затъмнени стъкла. В 22,46 ч., чрез група „Оперативна дежурна част“ (ОДЧ) на 07 РУ-СДВР, е извършена справка на спряното МПС и на лицата.На място пристигнал екип на отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с цел водачът на автомобила да бъде тестван с помощта на технически средства за употребата на алкохол и наркотици.Техническото средство отчело положителен резултат за употреба на „амфетамин и метамфетамин“.По време на проверката на Г.С. било позволено от полицейските служители да отиде до автомобила си, като впоследствие същият избягал с него. На 11.06.2022г. в 00.36 ч. старши инспектор Ц. П.-А.,заемаща по това време длъжността началник на група „Оперативна дежурна част“ към 07 РУ-СДВР,докладвала за случая,до всички оперативни дежурни части на територията на СДВР.

Комисията, определена със Заповед № 513з-1658/28.02.2022г., изменена със Заповед № 513з-1746/02.03.2022г. на директора на СДВР,изготвила Справка рег. № 513р-19524 от 04.03.2022г., в която са направени следните изводи за жалбоподателят:по т.24 е посочено ,че К. А.-полицейски инспектор /дежурен/ в група "Оперативна дежурна част" към 05-РУ-СДВР, като не е извършил всички необходими действия по откриването на Г. С.,инспектор К. А. е нарушил разпореденото в чл. 26, т. 5 /„В рамките на компетенциите си оперативните дежурни в останалите звена за оперативно дежурство на МВР: т. 5 „осъществяват непрекъснато управление и контрол на силите, работещи по единната разстановка,като ги информират своевременно.“/от Вътрешните правила, утвърдени с МЗ № 8121 з-303/17.03.2021г., с което е извършил нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2. т. 1, предл. 2. алт. 1 „неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители“ от ЗМВР.Направено е предложение за налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

Издадена е оспорената в настоящето производство Заповед рег. №513з-10703 от 07.12.2022г.на директора на СДВР, с която на К. А. А. на основание чл.194, ал.2, т.1, чл.197, ал.1, т.3, вр. чл.200, ал.1, т.11 ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

При така установените факти,настоящия съдебен състав на АССГ,като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по [чл. 146 от АПК](#),по реда на [чл. 168, ал. 1](#)

от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице, адресат на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание "порицание", за срок от шест месеца, считано от датата на връчване на заповедта, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Оспорената заповед е издадена от Директор на СДВР, който съгласно 204, т. 3, вр. чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗМВР е компетентния да издаде процесната заповед орган, при спазване на действащите процесуални правила.

Съгласно чл.18, ал.1 от Инструкция № 8121з-877/2021г. върху копие от заповедта за проверка по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР или за образуване на дисциплинарно производство служителят, срещу когото се извършва проверката или се води дисциплинарното производство, посочва:1. адрес за получаване на съобщения и данните по чл. 18а, ал. 4 от АПК;2. подпомагащия го в защитата и неговите адрес за получаване на съобщения и данни по чл. 18а, ал. 4 от АПК.Правото на участие на служителя в дисциплинарното производство е гарантирано и от разпоредбите на чл.205, ал.3 и ал.4 ЗМВР – лично или чрез подпомагащи лица. Съгласно чл.31 от Инструкция № 8121з-877/2021г. проверяващата комисия запознава служителя, срещу когото се извършва проверката по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР, и подпомагащия го в защитата със заповедта по чл. 30, ал. 1, с правата по чл. 205, ал. 3 и 5 и чл. 207, ал. 8 от ЗМВР и със задължението по чл. 21, ал. 1, които полагат подпис, имена и отбелязват дата и час. В хода на извършената проверка,на жалбоподателят е предоставена възможност да упражни в пълен обем правото си на защита по чл. 205, ал. 3. чл. 207, ал. 11, вр. ал. 8. т. 1, пр. 1 от ЗМВР и чл.44 ал. 4 от Инструкция №8121з-877/06.07.2021г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР,като на 30.09.2022 в 13,30 часа, инспектор К. А. се е запознал със заповедта за образуване на проверката и му е връчена покана №513р-93996/29.09.2022г. за даване на писмени обяснения.Във връзка с връчената покана,инспектор А. е депозирал писмено сведение №513р-95826/04.10.2022г., в което служителят заявява, че относно получения сигнал от ОДЧ-70 на 11.06.2022 г. за избягало лице от проверка с положителна проба за Амфетамин, че сигналът е записан и отразен в Дневник за получени и предадени сигнали и разпореждания с рег.№229р-12490/10.05.2022г.,където е отразен час около 00.43 ч. и предаден своевременно на П.-443, отразено от същите в Информационна карта на наряда №304588 с час на получаване на сигнала, около 00.45 ч., което не кореспондира с представените в горе цитираните заповед и покана данни за разлика от 10 минути от получаването до предаването на сигнала и същият е отработен своевременно.Предполага,че има техническо разминаване в часовете на средствата за комуникация, а именно телефонните централи в ОДЧ, средствата за комуникация на У. и записващите ги устройства, тъй като същите не са синхронизирани да показват един и същи час.Искането от ОДЧ-70 е за проверка дали въпросният автомобил А. Q-7 и водачът се намират в района на бл. 69 в[жк].От доклад на П.- 443 ставало ясно,че такъв автомобил и водач не са установени в района.На 25.11.2022г. служителят К. А. се е запознал със справка № 513р- 113835/21.11.2022г. и материалите от извършена

проверка по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР.

Настоящият състав намира, че в хода на административното производство са допуснати нарушения на процесуални правила, имащи характера на съществени такива поради следното:

На първо място следва да се посочи, че с процесната заповед се вменяват две отделни нарушения на служебната дисциплина.

Първо, че жалбоподателят е нарушил разпореденото в чл. 26, т. 5 /„В рамките на компетенциите си оперативните дежурни в останалите звена за оперативно дежурство на МВР:т. 5 „осъществяват непрекъснато управление и контрол на силите, работещи по единната разстановка, като ги информират своевременно.“/ от Вътрешните правила, утвърдени с МЗ №8121з-303/17.03.2021г.

Второ в заповедта е посочено, че основание за реализиране на дисциплинарната отговорност на държавния служител е виновното неизпълнение на разпоредбата на чл.62, ал. 6 от Инструкция № 8121з- 749/20.10.2014г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение.

Същевременно за двете деяния е наложено едно наказание. Посочено е, че така наложеното наказание е определено по реда на чл. 197, ал.3 от ЗМВР. Последната разпоредба дава правомощия на дисциплинарно-наказващият орган, при едновременно установени две извършени нарушения на служебната дисциплина от държавен служител, да наложи по-тежкото от определените наказания, когато за санкционирането на нарушенията са предвидени различни по вид дисциплинарни наказания или едно общо наказание за максимално предвидения от закона срок, когато за санкционирането на нарушенията са предвидени еднакви по вид наказания. Това обаче може да бъде сторено, само след като преди това административният орган определи, наказание за всяко нарушение поотделно. В случая това не е сторено от ответника, а при издаване на заповедта по този начин е допуснато нарушение на чл. 197, ал.3 от ЗМВР, водещо до основание за отмяна на обжалвания административен акт в неговата цялост. Дейността по определяне на наказание означава не само същото да е точно посочено като размер, в рамките визирани от закона, но и да е индивидуализирано, като бъдат отчетени степента на обществена опасност на нарушението и на нарушителя, подбудите за извършването на деянието/та и всички други смекчаващи и отегчаващи дисциплинарно-наказателната отговорност обстоятелства.Ето защо преди да определи едно общо наказание при наличието на няколко едновременно установени нарушения, дисциплинарно наказващият орган следва,за всяко конкретно нарушение да определи конкретно наказание, след като се отчетат всички индивидуални особености на същественото нарушение и на личността на нарушителя и едва тогава да наложи едно общо наказание.В диспозитива на обжалвания административен акт, директно е наложено едно наказание, без да е налице произнасяне преди това от ответника по определяне на отделно наказание за всяко конкретно нарушение.Горното води на извода, за липса на надлежно определяне на конкретно наказание, за всяко едно от визирани в заповедта нарушения, предвид което органът е издал заповедта си при нарушение

на изискванията на нормата на чл.197, ал.3 от ЗМВР, на която дисциплинарно наказващият орган само формално се е позовал.Нарушението на закона при определяне на наказанието води до незаконосъобразност на обжалваната заповед.Ето защо оспорения административен акт не отговаря на изискванията на чл.146, ал.1, т. 4 от АПК, което представлява основание за отмяна на същия.

На следващо място настоящият съдебен състав намира, че при издаване на обжалваната заповед е допуснато нарушение и на разпоредбата на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, според която при определяне вида и размера на дисциплинарните наказания се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата.Липсват доказателства, при определяне вида и размера на наказанието да са взети предвид обстоятелствата, при които е извършено нарушението, настъпилите последици, формата на вината, както и цялостното поведение на служителя по време на службата, който до този момент е водил безупречна служба, имайки предвид отразеното в съдържащата се по делото кадрова справка. Видно от същата от 2009г., когато жалбоподателя е бил назначен в органите на МВР до настоящия момент същият е награждаван пет пъти и не е бил наказван. Обстоятелството, че в текста на атакуваната заповед е възпроизведена хипотеза за нарушение Вътрешни правила/утвърдени от министъра на МВР/ и чл.62 ал.6 от инструкция 8121з-749/20.10.2014г. не означава, че посочените в нея факти са действително осъществени. От данните по делото не става ясно как е съобразено цялостното поведение на служителя по време на служба при положение, че не се твърди същия да е бил наказван,което обстоятелство е също основание за отмяна на заповедта .

Освен изложеното,настоящият съдебен състав намира,също че процесната заповед е издадена в противоречие с приложимите материално-правни норми.

Дисциплинарните нарушения са дефинирани в чл. 194, ал. 2 от ЗМВР,като за проявлението на предвидената дисциплинарна отговорност е необходимо виновно извършване на правонарушение, което не съответства на дължимото по закон поведение на държавен служител от МВР.Административният орган следва да докаже, че служителят виновно/умишлено или по непредпазливост в двете и форми – небрежност и самонадеяност/ е нарушил служебната дисциплина и е извършил дисциплинарно нарушение по някоя от хипотезите на чл. 194, ал. 2 от ЗМВР. Вината е субективното отношение на дееца към деянието, с което се осъществява дисциплинарното нарушение.Тя може да бъде под формата на умисъл - пряк или евентуален, или под формата на непредпазливост - небрежност или самонадеяност. Следователно, нарушение на служебната дисциплина е виновното неизпълнение на произтичащите от служебното правоотношение задължения, при което фактически осъщественото деяние обективно несъответства на правно дължимото поведение на служителя, каквото в случая от доказателствата по делото не е налице. В случая не е спорно, че от прослушания разговор, проведен в 00.41 ч. по служебен телефон, файл №21238660 се установява,че старши инспектор П. иска съдействие от инспектор К. А., оперативен дежурен в ОДЧ на 05 РУ-СДВР - „... Избяга ни един от проверка СВ 7433 ТК. А. Q-7 със затъмнени стъкла, същият с положителна проба за амфетамини, в

„Х. Д.“ живее ... точен адрес [жилищен адрес] вх. „В“, ет. 3, ап. 46 ...“, след което му дава ЕГН на лицето и продължава:Д. тоя приятелката си изчакал да дойде, да ѝ даде уж ключовете и се качи и избута приятелката и се качи в колата и хукна ...“.В 00,45 ч. е получена информацията и от отдел „Оперативен дежурен център“ - СДВР (ОДЦ - СДВР) по телефона (файл № 21238660) в съкратения ѝ вид.В писмено сведение инспектор А. е потвърдил за постъпилия сигнал от ОДЧ - 70 при 07 РУ-СДВР,за отработването му е изпратен автопатрул (АП) - 443. От е аудиозаписи, файл № 05211222, в 00,51 ч. се установява предаване на сигнала от ОДЧ - 50 към 05 РУ-СДВР на АП - 443: „... джип в „Х. Д.“, 69 блок,виж там някъде дали има Q-7, черна с тъмни стъкла, водачът на който преди малко е избягал на проверка на 7-мо, след като му е показан положителен за амфетамин... Да установиш този автомобил и ако случайно лицето е в него, да се задържи Да се вземат всички мерки за безопасност, защото този,за да избяга така най-вероятно е агресивен.За отработване на сигнала, след разрешение на ОДЧ - 50, в 00,56 ч. се включва и намиращият се в близост до адреса АП-44.Двата АП извършват оглед около блока за наличието на въпросния автомобил, който не установяват,докладват в ОДЧ-50 към 05 РУ-СДВР и поемат по маршрутите си. С оглед събраните доказателства по делото и тяхната преценка съдът счита,че жалбоподателят изпълнил стриктно задълженията си,като оперативен дежурен при 05-РУ-СДВР,като незабавно с оглед своята компетентност е предприел действия по издирване и установяване на лицето което е осуетило извършването на полицейска проверка спрямо него.В хода на производството се събраха доказателства, че жалбоподателят е осъществявал контрол и върху действията предприети от дежурните АП при 05 РУ-СДВР,предвид което деяние се явява недоказано от обективна страна.Ето защо и така описаното последно деяние, вменено на жалбоподателя,като дисциплинарно нарушение,не се доказва по един безспорен и категоричен начин, какъвто е необходим за законосъобразното ангажиране на дисциплинарната отговорност.

Водим от горното оспорената заповед е издадена при съществено нарушение на административно производствените правила и в нарушение на материалния закон и същата следва да бъде отменена.

С оглед изхода на делото на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 10 лв. държавна такса и заплатено адвокатско възнаграждение по представеният договор за правна защита и съдействие в размер на 750 лв.Неоснователни са възраженията за прекомерност на адв. възнаграждение т.к. договореното и платеното адвокатско възнаграждение е съобразно минимума, определен в чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното АССГ, I-во отделение, 34-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на К. А. А. [ЕГН] от [населено място] със съдебен адрес [населено място], ул „О.“, ет.1, офис 107,Заповед рег.№513з-10703 от

07.12.2022г.на директора на СДВР, с която на основание чл.194, ал.2, т.1, чл.197, ал.1, т.3, вр. чл.200, ал.1, т.11 ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от шест месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на К. А. А. [ЕГН] от [населено място] разноски по делото в размер на 760 лв./седемстотин и шестдесет лева/

Решението не подлежи на обжалване.

съдия: